

dragsperiode) skal kunne bestemme, at skyldneren skal betale mere til kreditorerne. Dette vil både kunne betyde, at der skal betales dividende, hvis gælden tidligere er bortsaneret, og at en allerede fastsat dividende forhøjes.

Konkursrådet har overvejet, om der er behov for særlige regler om ophævelse af en kendelse om gælds-sanering i den situation, hvor en skyldners forhold i afdragsperioden udvikler sig på en sådan positiv måde, at skyldneren ikke længere er kvalificeret insolvent.

Det grundlæggende hensyn til skyldneren, der bør kunne indrette sig i forventning til, at en kendelse om gælds-sanering medfører en endelig afklaring af den pågældendes økonomiske forhold taler imidlertid efter Konkursrådets opfattelse afgørende imod en sådan ophævelsesadgang, og rådet finder, at der ikke er grundlag for at indføre særlige regler om denne – formentlig i praksis ganske sjældne – situation.

Konkursrådet bemærker i den forbindelse, at skyldneren i givet fald vil kunne pålægges at betale en øget dividende til fordringshaverne i afdragsperioden. En forhøjelse af dividenden adskiller sig imidlertid fra en ophævelse af kendelsen om gælds-sanering ved, at forhøjelsen alene påvirker skyldnerens økonomiske forhold i den resterende del af afdragsperioden. Er skyldnerens økonomiske forhold f.eks. bedret væsentligt i det sidste år af afdragsperioden, således at skyldneren f.eks. vil kunne afdrage hele den oprindelige gæld inden for yderligere 3-4 år, vil der efter forslaget alene kunne ske en forhøjelse for det sidste år af afdragsperioden. Dette gælder, uanset at skyldneren i denne situation næppe længere kan betragtes som kvalificeret insolvent.

Konkursrådet anfører, at en regel om genoptagelse til fordel for kreditorerne ved væsentlige budgetforbedringer for skyldneren må forudsætte, at skyldneren har en forpligtelse til at give meddelelse om forbedringer i sine budgetforhold, og at kreditorerne og skifteretten har en reel mulighed for at påse, at denne forpligtelse loyalt opfyldes. Konkursrådet foreslår derfor, at skyldneren pålægges en egentlig oplysningspligt, hvorefter skyldneren er forpligtet til at give kreditorerne og skifteretten meddelelse om væsentlige budgetforbedringer.

Det tidspunkt, hvor skyldneren skal give fordringshaverne og skifteretten besked om en økonomisk forbedring, bør efter rådets opfattelse ikke fastsættes med en absolut frist. Oplysningen skal dog gives snarest muligt efter det tidspunkt, hvor forbedringen af skyldnerens økonomiske forhold ligger fast, f.eks. i umiddelbar forlængelse af, at skyldneren har fået arbejde. Tidspunktet kan således ligge forud for det tids-

punkt, hvor den pågældende får de økonomiske midler i hænde.

For at sikre, at skyldneren opfylder den foreslåede oplysningspligt, bør manglende efterlevelse heraf efter Konkursrådets opfattelse som udgangspunkt føre til, at skifteretten kan ophæve kendelsen om gælds-sanering.

En sådan oplysningspligt for skyldneren bør suppleres med regler, der giver mulighed for at kontrollere udviklingen i skyldnerens indkomstforhold i afdragsperioden. Rådet foreslår således, at skifteretten i de sager, hvor der er mulighed for at genoptagelse, kan pålægge skyldneren at sende lønsedler, årsopgørelser og lignende til dokumentation for indkomstforholdene i afdragsperioden. Skyldnerens indsendelse af dokumentation er således udtryk for, at kreditorerne og retten bør kunne kontrollere, at skyldneren opfylder sin løbende oplysningspligt, og skyldneren kan dermed ikke undlade at oplyse om væsentlige ændringer i sine økonomiske forhold ud fra en forventning om, at retten eller kreditorerne selv bliver opmærksom herpå.

Konkursrådet bemærker endvidere, at et krav til skyldneren om at indsende relevant dokumentation én gang om året ikke vil udgøre et tilstrækkeligt værn for kreditorerne. Skyldnerens oplysningspligt bør bestå løbende, idet det i modsat fald kan frygtes, at den pågældende vil have anvendt de øgede midler til forbrug, inden der foreligger en afgørelse om, hvorvidt beløbet skal inddrages i sagen og fordeles til kreditorerne.

Dokumentation for indkomstforholdene bør sendes til kreditorerne eller de væsentligste af disse, der så må tage stilling til, om de ønsker at begære gælds-saneringssagen genoptaget. Det er således som udgangspunkt kreditorerne, der må påtale, hvis skyldneren ikke har opfyldt sin pligt til at oplyse om væsentlige budgetforbedringer. Konkursrådet finder derimod, at der ikke bør påhvile skifteretten en pligt til af egen drift at gennemgå skyldnerens materiale.

Konkursrådet har endvidere overvejet, hvilke budgetforbedringer der bør føre til, at der skal udloddes en yderligere dividende til kreditorerne, og som skyldneren dermed vil have pligt til at oplyse om.

Det er rådets opfattelse, at væsentlige budgetforbedringer, som udspringer af skyldnerens arbejde enten som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende, bør kunne medføre krav om yderligere betaling til kreditorerne. Det gælder også væsentlige budgetforbedringer for skyldneren, som skyldes en stigning i ægtefællens eller samleverens arbejdsindkomst.